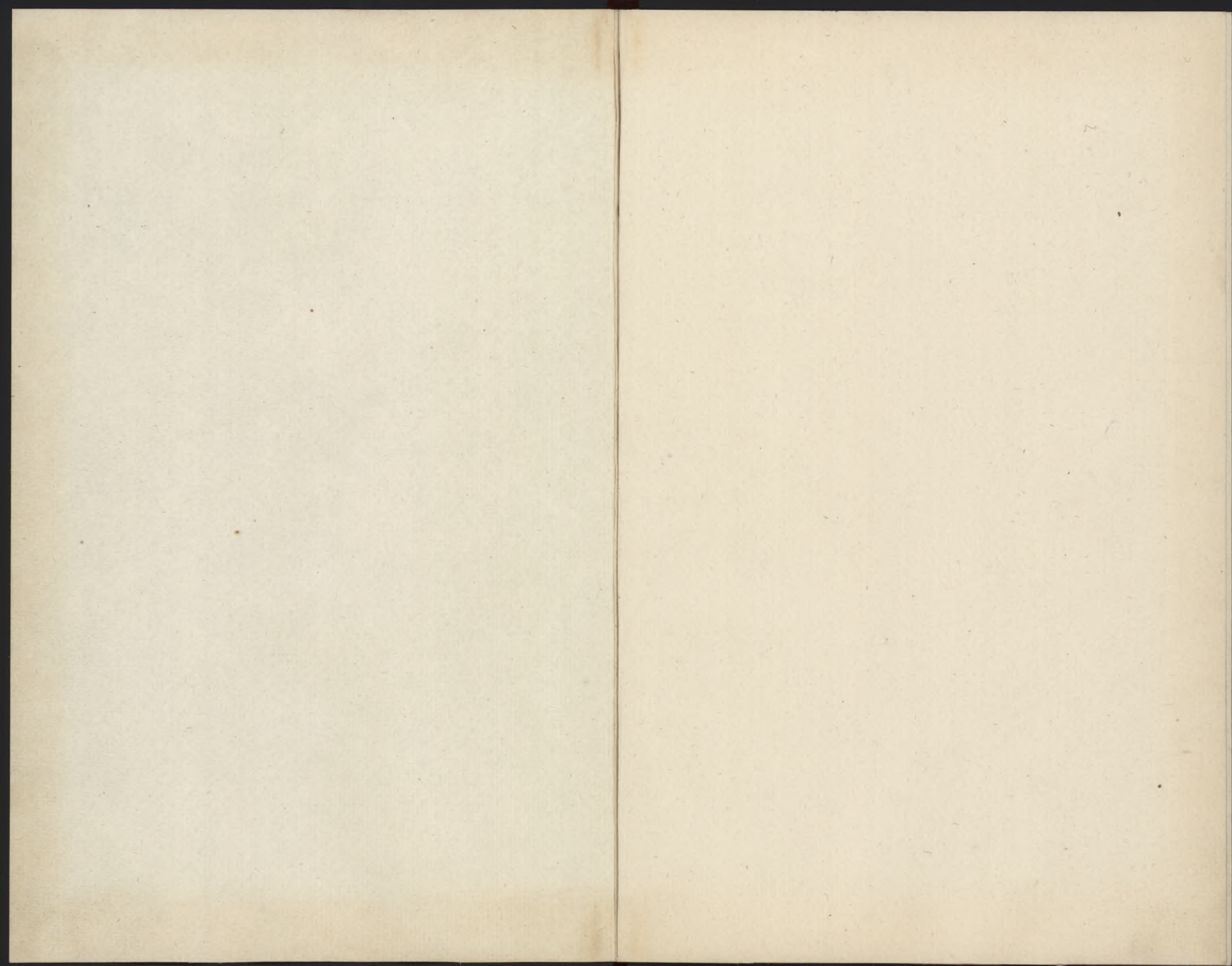

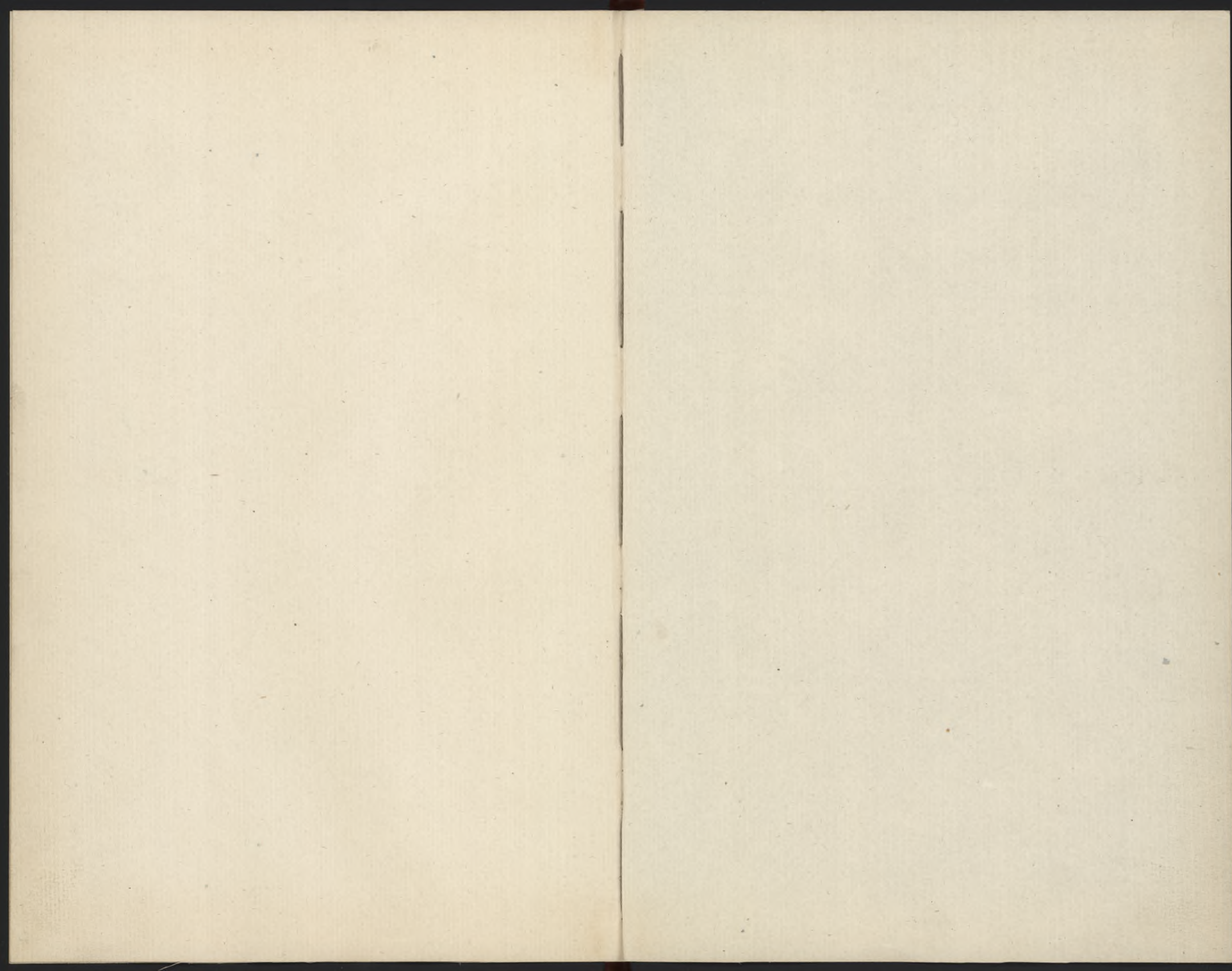
WBP
Opole

WIMBP
Opole
1974st

III

K-924/73/st

WBP
Opole

RAY NIEBIESKI,

Z Kwaterą szczęśliwey Wieczności,
JASNE WIELMOZNEMU JEGOMOSCI PANU
A D A M O W I
H R A B I z W E R B N A
PAWŁOWSKIEMU,

KASZTELANOWI BIECHOWSKIEMU,

w Oczystym Werbnie

Z A S A D Z O N Y:

W Rekompensę zaś chwalebnego życia,
Temuż JASNE WIELMOZNEMU niegdys
SENATOROWI POLSKIEMU,
Y Herbownym Jego LILIOM

Na' Nowo

O D D A N Y:

przy Pogrzebie Ciała

W LWOWECKIM KOSCIELE,

Przez

X. J A N A K R A L L A,

*Oboygá Práva DOKTORA, KANONIKA Katedralnego, y SUR-
ROGATA Poznańskiego, PROBOSZCZA Miedzyrzeckiego.*

Roku 1745, Dnia 1. Miesiąca Czerwca

Kaznodziejskim Duktem

W Y W I E D Z I O N Y.

W POZNANIU, w Drukarni AKADEMICKIEY!

NA OYCZyste WERBNO
JAŚNIE WIELMOŻNYCH HRABIOW z Werbna
PAWŁOWSKICH.

I.

Nądziemskim KWIATY kwitniecie zwyczajem,
Gdyż: by Niebieskim kwitnęłyście Ráiem,
Po zeyściu życia Godnego ADAMA
Przesadza z Ziemi w Niebo cnotá sama.

II.

Ray z LILIOW PAWŁOWSKICH! któż w nim Cherubinem?
Káždy, kto tylko z Werbna Dżiedzicem, lub Synem.

JAŚNIE WIELMOŻNYM ICHMOSCIOM
JOZEFOWI

Świętey Teologii DOKTOROWI, ARCHIDYAKONOWI Pszcze-
wkiemu, y OFFICIAŁOWI Poznańskiemu, Lwóweckiemu,
Błotnickiemu &c. PROBOSZCZOWI;

MICHAŁOWI

KASZTELANICOWI BIECHOWSKIEMU,
HRABIOM z WERBNA

PAWŁOWSKIM;

ELŻBIECIE
(z PAWŁOWSKICH)

BIELINSKIEY,

KASZTELANOWY ŁĘDZKIEY,

FRANCISZKOWI

NEPOMUCENIE

(z PAWŁOWSKICH)

GARCZYNSKIM,

PODCZASTWU WSCHOWSKIM

SUKCESSOROM;

Jaśnie Wielmożni Sukcessorowie.

Ay Niebieski Jaśnie Wielmo-
żnemu PROTOPLASCIE Wiel-
kich Imion y Osob Waszych,
ADAMOWI, KASZTE-
LANOWI BIECHOWSKIEMU,
po chwalebnyim życiu oddány, ták piękny, iák
Cnoty Jego; że zaś Cnoty Tego PANA nád

A2

Ekwał

Ekwał y Paragon ludzkiey były kooperacyi! więc: teyże ozdoby iest y ten Niebieski Ray Nowy; nietak Káznodzieyskim Duktem moim delineowany, iako bárdziey Perfekcyami Tegoż J. W. KASZTELANA, in omni Rectitudine vitæ wywiedziony, y w rekompensę za wiekopomne Dziełá, Práce, Heroiczne Czyny, y Cnoty kōferowany. Zaczym z tąd niech z was każdy miárkuie Wysokość Zastug Ziemskich ADAMA Protoplasty, to iest: Synowie y Corki OYCA, Wnuki DZIADA, y iákimkolwiek Pokrewieństwá, lub Powinnowadłwá Tytułem ANTECESSORA WASZEGO, iż tak żył ná ziemi, że Ray Niebieski sobie wystużyć potrafił; tak współkował z Ziemiany, że został godnym być między Niebiany. To tedy ná Konsolacyą wieczno-trwałą, y bezpieczne ukoienie żalów Waszych, z obligacyą przychylności, affektu, estymacyi, ádoracyi, y samey prawdy, oddaie, y insynuię;

CALEMU PRZESWIETNEMU DOMOWI

Author Operis.

KAZANIE

Gloria Ejus, quasi FLOS agri; cecidit Flos, quia Spiritus Domini Sufflavit in eo: Isaia 40.

Nie tylko nád Jobowym życiem Przedwieczney Prawdy spełniły się wyroki, *homo quasi flos egreditur, conteritur*; lecz uniwersalna tá życia ludzkiego kondycya fatálnym podlega kazusom, *cecidit Flos: quia Spiritus Domini sufflavit in eo.* Zaczym niech będzie iák chce piękne grono ludzi, coż potym? kiedy *in pressura cordis* nie iáko w prásie do ostatniey krwi żyjącey kropli, tey ná odmianę podpada *oppressi*: że iák prętko duszá z ciała, korálowe blednicą ustá, Páńskiey twárzy iągody *sine spiritu*, y ná publicznym Słońcu w obrzydliwą dystilluiá, się ropę, *levi discentitur aurá, cecidit Flos: quia Spiritus Domini sufflavit in eo.* Dla czego iák Pismo S. Exodi post Genesim, tak Job *breve* życia nášzego nam przekłada przed oczy, *Breves dies hominis, numerus Mensium apud te est, iż ledwo iedyną mianować się może Lunacyą, wktorey*

Job 14.

Job 17.
Job 9.

Ovidius

zaráż po Nowiu w krotce wiek cały dopełniły, na ostatek
schodzi Kwadrze, *Brevis complevit tempora multa*. Bar-
dziej ie ieszcze skraca Psalmista Páński *Psalm 89*. ty-
siacne przepędzone latá iednym dniem liczy *mille Anni*,
tanquam dies una, quae praeteriit. I iákoś wita nas pożadá-
nych Gości ná swiát życia naszego poránek, *non sine la-*
chrymarum rore, dáie miłá zdrowiu ponętę, niby słodkim
zawiewáiąc Zefirem, śliczno wypogodzoney chwili spo-
dziewać się kaže, południeimy w ktorych konsolá-
cyách przy zdrádlwym zdrádlwego wieku gorácu, gdzie
trudno się niespárzyć, wnet posępionym ná tyśiąc záłow
pomrókiem gáńną zorze, iák *fatui ignes*, błyszczące ni-
kczemne giną wapory, *orimur & morimur*; słowem: kle-
psydá zgrzybiałego czásu co moment odmierza grob, y
śmiertelną sypie mogiłę *solum mihi superest sepulchrum*.
Oderwana od pierwszego brzegu życia łódka *pertransie-*
runt dies sicut navis, iezeli w publicznych záługách *me-*
ritorum oneraria dążąca *ad altum* naywyższych Honorow,
iezeli inszym obładowana dostátkiem, to sterniczy do for-
tunnych Insuł przy dobrym rezonie, *quid times? Fortu-*
nam Caesaris vehis, zda się bezpiecznie lawirować po ob-
szernym swiátá tego Oceánie záslużącą málácyą, lecz w
iednym momencie, ták fátalna Náwigacya, kiedy ukoły-
sana ná złotych falách w sobie żywego uspi trupá, śmier-
telne do burzy porusza morze, á zazdrośne *fata mille mo-*
dis rozpędzone zwiłaią zagle ná iedne rozbićie, *sepe pe-*
rit ventis obruta cymba suis. Idź zá tym iák chcesz w
biegłości z śmiercią w zawody, przepędzonego nie dogo-
niśz czásu, áni rák tey wybieżysz do tey mety, u ktorey
nam wszystkim stánać trzeba, *serius aut citius*. Okrutna
tá w swej odwadze Heroiná, z ktora, ledwo cię Lucyná z
pieluszek wywiia, pássować trzebá; przed Iey zámáchem
nie utrzymaćie Monárchowie Koron waszych, nie odze-
gnáćie się Arcy-Biskupie, Biskupie Krzyże, wypadną z
ręki wálecznym Hetmánom Buławy, Márzálkom Łaski,
ulecą Orły Pieczętarzom, w spráwách naszych absolutna tá
Páni: Naywyższych Koronatow detronizuje z Tronu do tru-
ny, przemienia zwyciężkie laury w śmiertelne kupressy,
Nayiąśnieysze, Jáśnie-Oswiecone, Jáśnie-Wielmożne Ty-
tuły, y Splendory wekwał pogrzebowym kopci dymem,
splen-

splendor splendore caret, lux lucis egena: Zá icy władza
poránne delicye y ućiechy oplakány kończą się wie-
czorem, kiedy ostatni w pierśiach skrzypek do tańcá wie-
czności w ták zagra, az duszá wyskoczyć musi. *Qualis*
vita, mors est ita. Doymie w Alexandrze Mácedońskim
Ateuszom sercu: *dixit insipiens in corde suo non est Deus*; ze zá *Psalm 17*.
iednym postrzałem przed swiátem y Niebem śmiertelnym
wyznać się musi człowiekiem: *nunc me nosco esse mortá-*
lem. Coż tedy są latá nasze? iezli nie krotkie láto, *pri-*
mo vere ná kwiát młodości niech pádnie zarázá: zaráż
buyności wszytká strácona nádzieia; ludzie więc *in fla-*
mine vita iák kłosy się rodzą do śmiertelney kosy, idą
kłoski w górę szczęśliwie ná złote żniwo *felices arista* w
pomysłnych sukcesach, iák nabiorą w sobie pełność mār-
ności, iuzci zwieszaią główki ku ziemi, upatruiąc miey-
scá, gdzie im pokosem leżec przyidzie, *cupientes quò jace-*
ant jam scire locò. Ach niepołánowáne w záciętości śmier-
ci zámáchy! przez ktore y wieku tego, J. W.
Wielmożnych z *Werbna* H R A B I O W Prosapia tym
fatálnym w Herbownym Zászczyćie decessem sławá ná
publiczny widok, *cecidit Flos: quia Spiritus Domini suffla-*
vit in eo. Nietylko że drugim niewinności Liliom ieszcze
mleko máiacym w usćiech śmierć czernidłem zámálowa-
łá serduszko, wiednać musiály, ále y w naylepszych lá-
tách kwitnące spezy, iák proste chwały pod swoje zá-
gárnełá rękę, *tanquam fenum velociter arescent, & tan-* *Psalm 36*.
quam olera herbarum citò decident. Wydárłá w Wiel-
możnym MACIEJU z *Werbna* PAWŁOWSKIM Ká-
sztelánicu Biechowlkim Roku 1722. los szczęścia Koro-
ny, ktory Káwaler dopiero zámýślał sobie y Oyczyźnie
ná nieśmiertelne przez heroiczne czyny zarábiác Imię,
aż go nágle á nie spodziewáne y práwie ukradką (pożál
się Boże) *abstulit una dies, & funere merfit acerbò*, áni
przez nieustánne niewczáły o zdrowie Iego ulrzec mógł
Herbowny J. W. S W I E C I C K I C H Jástrzę-
biec swe pieśszczoty, chociaż zá powabiem áffektu koło
swego oblátywał sercá. *Cor mihi praeda fuit*. Padłá y tá
niedolýc oplakána jákturá ná Wielmożnego BOGUMI-
ŁA z *Werbna* PAWŁOWSKIEGO, Ten z młodości lat
swoich *reptavit per scuta puer*, pierwey Márśa ogniem,
A2 niżeli

nizeli Słońcem oświecony; bårdziej krwawey Bellony po-
tem, nizeli Junony nakarmiony mlekiem, tak dalece:
Claud: że bezpiecznie o nim się mowić może: *primordia tanta
vix meruere senes.* Teraz zamiast tarczy y puklerzá, tu
wtey Bazylice w wiecznym pokoju pod grobową spoczy-
wa deska.

Po śmierci godnego Oycá iák nielamentować z Eklezya-
Eccle: 41. stykiem Pańskim. *O! mors quam amara memoria tua homini ha-
benti in substantijs suis.* O! ciężko sobie wspomnieć ná śmierć
Nayprzewielebniejszeg J.M.X. CHRYZOSTOMA z *Werbna* PAWŁOWSKIEGO OPATA Koronawskiego, że za-
zdrośna y wyschła Jedzo zostawiłaś przed lat kilku w
Bernárdowych łodyżach swe żądło z dysgustem całej
Prowincyi, ráczey całego Zakonu Cysterskiego, kiedy
miodopłynne Fákundy ná Generálney Prokuratoryi tego
Prálará u Stolicy Apostolskiej, w gorzkie przemieniłaś
piołuny, wyćisniona treść wielkich prac y fátyg ná tey
publiczney funkcyi, którą się rozumne Pszczołki násy-
cić niemogły, wnet *ad Majorum Ceras* od żálu iák wołk
rospłynąć się musiały w śmiertelną gromnicę. Trudno
tey odżółować stráty, wktorey śmierć Jubilerká *ad Lydi-
um* śmiertelnego grobowcá sprobowałszy Złotoultego
Chryzostoma, drogie tálentá miało z uznancy należytey
proby przerabiać w Biskupie Krzyże, aż nieoszacowany
kruszec z prośtą pomieszałszy ziemią w siedmiogorzy-
stym zákopała Rzymie, ná ktorego głowę przy Hono-
row Słońcu Kárdynałskie ciśnieły się Kápelusze, *optavit
sibi Tiara Caput ut temperet astra Galerò;* aż w mál-
Ovenus gnie rozpaloną grobowe okryły cienie, *Quid? nisi cinis
umbra sumus,* w krotce przed nim Dwoch Bráci Iego Rodzo-
nych *Par Nobile Fratrum* Nayprzewielebniejszego J.M.X.
WŁADISŁAWA Opátá Hebdowskiego, JOZEFA Kánoni-
ká Wárszawskiego, *de Werbno* PAWŁOWSKICH w Ko-
ściele Bożym wielkich Zelantow, o promocyá Honoru
Boskiego prawdziwych Eklezyástow, *sibi in victimam ad
Aras Divorum sacravit amor.* Zá tym znaydował się zá-
wsze D O M J. W. Hrábiow P A W Ł O W-
SKICH *in flore* tym bårdziej, że z J. W. FRANCI-
SZKI z Trábczynskich P A W Ł O W S K I E Y Ká-
sztellanowy Biechowskiej Herbowną Stárzą bez ruiny
Fortu

Fortuna fulcrò ubezpieczony zostawał. Teraz w ADAMIE
śmierć podkópáła fundáment: áby się pochylił do upadku,
cecidit Flos: quia Spiritus Domini sufflavit in eo. Ach dzień
krytyczny! dzień śmierci Jáśnie-Wielmożnego ADAMA
z *Werbna* PAWŁOWSKIEGO Kászteláná Biechowskie-
go, kiedy náder ostrzy Now nástępującego Listopádá padł
ná Herbowne *Komesow* LILIE, y w nich starfzy párali-
żowym nátnieniem ieden kwiát Imperyálny, nie iáko
z wrodzoney ozdoby cále Sármaćkie osierocił pole, *FLOS
agri cecidit: quia Spiritus Domini sufflavit in eo.* Táki to
Pánstwo moie śmierć godnych ludzi, wielkich Imion u-
trátá, publiczna wślystkich stanów áfflikcyá: *cecidit Flos
agri.* Umiera Chryltus ná Krzyżu, że Krol ná Krolmi
Pan ná Pány *Rex Regum Dominus Dominantium,* więc tak ad Timo-
należało, áby przy śmierci Iego y Nayjáśnieysze Lumi- th: 6.
narze grubą się okryły żałobą, choć kámiennie opoczy-
ste serce to od kómpássyi kráić y pękąć się musiało, *te-
nebrae factae, petra scisse sunt.* Nicutulona w pláczách
Mágdalená: że dobrego stráciła Páná; *tulerunt mihi Domi-
num.* Wyráziło to ná pogrzebie Kárdynałá *Spinoli* od-
málowáne Symbolum, Serce puginátem przebite: *Mors
una, multorum gemitus;* iák kiedyś iednego ále sławnego
w odwagę Wodzámáchábeykskiego żałował Isráel, *fleverunt
eum omnis Isráel, qui saluum faciebat populum,* tak Pol-
ská Krolá Chrábrego odżółować niemogła przez Rok y
szczę Niedziel przy smutku zákazawszy muzyki, *mors
una, multorum gemitus.* Y dobrze wspaniałe Tebáńskie
mury tak w swoich grzebiá się obálinách, że y nie ie-
dnego obśypia tumánem: *fessis venit ruina Thebis;* ná Rho-
dyckie kolosy y inne cudowne grándece, niedosyc iedná
kroplá, lecz cále obfitych też leia się fontánny: *Rhodus in
puteo.* To mi to Słońce nayjáśnieyszych Luminarzow Xiążát
Czoło, ktore przy zachodzie wślystkich spektátorow zá
sobą oplakáne ciągnie zrzenice: *Sol spectatorem habet cum
deficit.* Uczynił y Jáśnie-Wielmożny KASZTELAN Bie-
chowski tych żalów repártycyá ná wślystkie stany: wi-
dzieć było zádumiany Májestat, pomieszány Senat w Grodzie,
że w Wigiliá záczetego Seymu śmierć, popisawszy się swo-
im Státutem: *statutum est hominibus semel mori,* z lezyá
Regie Majestatis Senatorckie wywrocila Krzesło, w Posel-
B 5 skicy

kiey Izbie kárdynálne Práwo *in libero veto*, wolnego głosu gwałt poniosło, że ieszcze za życia Senator, a iuż za paralizową affekcyą mowę stracił, *maturamq; Virum sustulit ante diem*; dopiero wypłakał sobie oczy sprawiedliwość, że przed samą reásumpcyą Trybunału, Ten który na wálnych Seymách *Conditor legum*, y w tym Arcopágu nie raz z godnemi Sukcessorámi na Deputáckiey zásiadając funkcyi *iusta decrevit*, na ostatnim terminie bez práwnie spadłszy z Regestru żyjących *per non sunt*, bezbożna śmierć łotrznia tak ADAMOWI przez zádzwonione *requiem* na ulęp kazála, że się go iuż y trudno dowołać na

Genef: 3. świecie *Adam ubi es?* Poruszona cała Prześwietna Májoryká, łomią się wszystkie stany nad upadkiem wielkiego Státysty, którego nie tak powiekámi iák wiekámi płakać należy, *Quoscunq; aspicias, gemitus lachrymaeq; perorant*. Aukcyonuie publikę żałość serc życzliwych, gdzie łezką łezkę goni, żal z żalem idzie na wyścigi, smutek z smutkiem w zawody leci, więcej powiem iák kiedyś lámentowały głowy, *lapis de pariete clamabit*; takowe żałosne mury tej Bazyliki nad swoim Fundatorem obia się Echo:

Ipsa velut grandes sentirent marmora luctus, Triste gemunt, lacrimasq; crient & flere laborant.

Y iuż więc *in hoc lugubri fatorum Theatro* okropna żalobá tę scenę odpráwi? iuż więc tylko obfite łzy perorować y mówić máia? *facundus Orator magnus dolor*, bynajmniej; y owszem hámuycie się żale w swych zawodách nad niepowetowaną strátą, oschniecie w łzách

S. Ambro: obmyte twárzy, łagodzi gorycz wászę Ambroży S. *luggere desinas, meminisse perseveres*; wszák nigdy tak ściśniony nie iest kleynot w koronie, ani dyáment w pierścieniu, żeby dla większego lustru swej niemiał folgi, chyba niech ten boleie y stęka nad J. W. KASZTELANEM Biechowskim, kto zazdrości Niebá, z exhortacyi

S. Bernar: Bernárdá S. *mortuum deploret, qui resurrectionem non credit*. Prognostryk śmierci Károlá Piątego figurowála Lilia,

Strad: De- ktora pod oknem Jego krotko przed śmiercią zákwitła, cade 1. zbáwienną rezolucyą Krystyny Krolowey Szwedzkiej że dla przyięcia Wiáry Świętey ábdykowála koronie, symboliczne wyráziło pioro nad opádła Lilią bez liścia stoia-

Mund: ca: *adhuc in stipite regnat*. Jáwna tá *Apodosis* chwalebne-
Symb: życia

życia J. W. KASZTELANA Biechowskiego, życie w godnych Sukcessorách, życie y po śmierci w samym światobliwym życiu, *nunquam stygias fertur ad umbras inclita Seneca virtus*, ani go tak zwinęły fatá, żeby się Zászczyt *de Werbno* rozwinąć niemógł. Ten bowiem nie stracił wrodzoney ozdoby; którą w reputacyi Swiát Polski nápełnił, *Gloria Ejus Flos agri*, że z ziemskiego pádołu do Niebieskiej przesádzony został Florencyi: *quia Spiritus Domini sufflavit in eo* y owszem dowiedę: że

Ray Niebieski z kwáterą szczęśliwey wieczności J. W. ADAMOWI z *Werbna* PAWŁOWSKIEMU Kasztelanowi Biechowskiemu, y Herbownym Jego Liliom na nowo iest oddány.

L Ubo Swiát w swoich pássyách przez różne Symptomata záwsze podlega censurze, tak dálece że go y Páweł Święty krzyżuie, *Mundus mihi crucifixus est*, z tym wszystkim w swoiey istocie od samey kreacyi, Wszechmocności BOGA moiego reprezentuie dzieło, według Ambrożego S. *Mundus Divina Majestatis insigne* S. Ambro: *est, & per ipsum sapientia DEI manifestatur*. Kiedy do tej Máchiny Niebá y ziemi, cała TROYCA Przenayświętsza *per operationes ab extra communes*, swoje przyłożyła rękę, y nieiáko na trzech pálcách záwieszoną utrzymuie *in tribus digitis suspendit molem terra*, na dowod: że Jsaiz 40. w kreacyi, konserwacyi, y w providencyi od iednego nie- skończoney Dobroci dependuie Autorá, z ciemnych lochow y przepáści niedościgłych Sądów *tenebrae erant super faciem abyssi*, BOG Wszechmogący wyniosł ziemię, y áby swiát widziála, obtoczył ją w Luminarzách iáśnym Firmámentem, do obfitości łask swoich udzielił influencyi, wszystkie kreátury w swoiey wyprowadził doskonałości, *vidit cuncta quae fecerat & erant valde bona*. Tego wszystkiego ábsolutnym Pánem uczynił pierwszego Protoplástę Adámá, uczynił go Ráykich delicyi Possessorem, nad to go od wszystkich kreatur distingwował w istocie: iż co drugie stworzenia w pártikulárności w sobie zámykáia, wszystkie te w nim zkoncentrował perfekcyę. *Homo ha-* S. Bernar: *bet esse cum lapidibus, sentire cum animalibus intelligere*
cum

cum Angelis bårdziey iefzcze Bernard S. doſtoieństwo ie-
go kánonizuje *Conſors Angelorum, Fráter & coháres Ce-
leſtium Virtutum*, że pokád ſtan niwinności w Adámie, to
Brát á Brát ſpołeczny ſamych Aniołow, wſzytkich
cnot, ſamego Niebá Dziedzicem; był Pánem wielowła-
dneý ſubſtáncyi, ktorą potym Ewá koſterká z ážárdem
Gen: 2. zuchwálc przegráłá. *Os de Offibus & Caro de Carne*. Y
Adam pierwſze Ciáło ludzi ná głowę ſtrácił, áž tułáczem
Gen: 3. po Rájú zoſtał, *abſcondit ſe à facie Domini*; z perſwázyi pie-
kielnego węžá iák by iádem nápuſzczóne iábłko z zákázá-
nego ſkoſztowawſzy drzewá cáły naród ludzki otruł, ie-
ad Ró: 5. dná ugryzká ſmiertelná ſtánelá koſcią w gárdle, *regnabit
mors ab Adam, usq; ad Moyſem etiam in eos, qui non pec-
caverunt*, Synow złóteý wolności w wieczną oddał niewo-
lę, nikt ſię ſmierci nieopárł, dopiero *Joannis 20. vivifi-
catoriè* utrácóne nam wrocono práwo, kiedy Oyciec Przed-
wieczny z Miłóſci ku Narodowi ludzkiemu zeſtał Jedno-
rodzonego Syná ſwego ná Swiát: ábyſmy w nim życie
ználeſć mogli, *sicut in Adam homines moriuntur, ita in
Christo omnes vivificabuntur*. Przez ktorego zaſługi przy
kooperácii Chrzeſciáńſkiego życia ieſt J. W. ADAMO-
WI z *Werbna*, Ray Niebiełki ná nowo oddány: kwitną w
nim Herbowne LILIE po oſtym Liſtopádzie, ktorym do
tey kwátéry *in bono Christi odore* kándor życia ſtárożytná
ſzczeroſć Polſka krefkę położyłá, czyniác *de Werbu* wie-
czney chwály kándydatem *candore notabilis ipſo*. Originál-
ne do tego ſłuży Práwo od ſamego Národzenia J. W.
KASZTELANA, kiedy bowiem rázem ſię rodzi z
EWA ſioſtrą ſwoią w dzień Puryfikácii Mátki Przenay-
ſwieſzney, tu widzieć było Oycá, W. MIKOŁAIA PA-
WŁOWSKIEGO z rádoſciá nieiáko Stározakórnego Sy-
meoná, przy oczyszczeniu duſzy przez Chrzęſt ſwięty
oſiáruiącego BOGU tę parę Synogárlic *ut darent par tur-
turum*. Y niepłónnie záſmákowálá ſobie EWA w Bernár-
dowych ſtodyczách w Trzebnickim Kłaſztorze, ktorych ni-
gdy nie mógł ſobie doſyć DOM *de Werbu* ucukrować, má-
iác niegdys w nim wielkieý ſwiatobliwoſci KRYSTYNĘ
Trzebnicką, Fundatorkę Grobu Święteý Jádwiagi, drugá
Ołobocká Xieniá, y dotąd w Owińſkách AGNESZKĘ, w
Trzebnicy KAROLINĘ PAWŁOWSKIE, zmárłego
KA-

KASZTELANA Cory, w ktorych Zákórná Regulárnoſć
z miłóſciá ku BOGU bårdziey iák Weſtálłkie pałáią ognie.
Pozwolifz ztąd ſwięta Płci Chryſtuſowi záſlubioná duſzo,
neſciá fellis rozumná Synogárlico tey ſwięteý wokácii wy-
náleſć ci páry wzwierciédle przykłádow ſwiatobliwego
życiá niegdys Nayprzewielebnieyſzego THEODORA
PAWŁOWSKIEGO Opátá Bledzeńſkiego. Ten przemie-
nił Domu Purpurę w proſty Hábit, á ná oſtátku przy zá-
kórnym uboſtwie y z życia ſię wyzuł dla BOGA, o ktorym
Młodżianówſki w kazániách ſwoich wſpomina, iż bliſko
będąc ſmierci, dał ſię záprowódzić do koſciółá Bledze-
wſkiego, gdzie przed ukrzyżowánym uklękávſzy Zbáwi-
cielem obſitemi ſwięteý pokuty łzami zmoczóná tuwál-
niá ná Krucyfix powieſił. Tu z głóſu poznác było pobo-
żną duſzę ſzczerze kocháiącą Bogá, *vox amica ſicut vox
Turturis*; nie iáko ſtékáiącą w ſerdecznych žalách Syno-
gárlicę, ktorey nie ſmiech inſzy, tylko iedyná w Bogu
kontemplácia *Intenſus Dei amor ſummum anime gaudium*. S. Aug:
Maſz nád to zápis tego Przeſwieſtne Imię *de Werbu*, in
Albo Profeſſow Páradyſkich, od Nayprzewielebnieyſzego
niegdys CHRYZOSTOMA PAWŁOWSKIEGO poká-
zuiąc: że przy ſciſtoſci zákórnéy, twe Herbowne LILIE
iák między cierniem, ulubione Bogu duſze, reláciiá ma-
iá od Adámá do Rájú, *sicut Lilium inter ſpinas, ſic ami-
ca mea inter Filias Ada*.

Záchęca nas wſzytkich do pozyłkánia Niebá, no-
wy Adám ná ſwiecie *Math: 6. Querite primò Regnum
DEI*, y do tego krefu zá pryncypálne nálezne do uwagi
podáie Lilie: *conſiderate Lilia agri quomodo crescunt*, ich
inweſtyturę nád Salomoná wynioſt chwałę, *quoniam nec
ſic Salomon in omni gloria ſua coopertus eſt, ſicut unum ex
iſtis*, y dobrze: gdyż w wſzelkich perfełkucyách cierpliwoſć
bez grzechu naywiękſzą u Niebá czyni oſtentece, nie inná
nuptialis veſtis u Bogá do reſpektow, tylko niewinności
ſukienká; ktora że w niepráwoſci náłogách zmieniłá bár-
wę, w liberyá życia ná wſzytko złe ná Sálomonie, iuż go
y Niebiełskie nie reſpektuiá dwory, *nec ſic Salomon cooper-
tus eſt, ſicut unum ex iſtis*, náwet ták długo Adám beſpie-
czny w Rájú, pokád ſię bez wſtydu náгим nie widziál.
Funduię ſię w tym ná zdániu twoim Święty Grzegorz

gdy pod figurą Lilii niewinności czynisz ciewący: *illa a-*
S. Georg: *nima in Lilij dignitate computatur, quæ à mortalitatis ra-*
dice ad Cælestem pulchritudinem assurgit. Wiem J. W.
 KASZTELANIE Biechowski, byłeś przy Dobrach ob-
 szernych y Mąietnościach Fortunatem na świecie, lecz
 bez przywiązania serca do zbiorow, Twe *Herbowne*
 LILIE nie inaczej się trzymały ziemi; tylko oraz o-
 twartym sercem wyrastaiać ku Niebu, *surgit à mortali-*
tatis radice ad Cælestem gloriam. Iezli zaś według zdania
Chryzostoma Świętego, znieważony Sálomon w komparacyi
 z Lilią, *quoniam nec sic Salomon coopertus est, sicut unum*
ex istis, dla tego że Salomona tylko ludzkie stroiły ręce,
 a naczás y na największych Publikách (iák) owá Pápugá
 w cudze się przybrał piorá, Lilie zaś sam BOG po Pán-

S. Chryl: *sku okrył, Salomoni homines ministrabant vestes, Lilijs De-*
us, tymże modeluszem ziemski ADAM *de Werbno* J. W.
 KASZTELAN Biechowski prezentuie się Niebu, ktore-
 go śmierć w apparacyi iedno jest, co Przemienienie Páńskie.

Math: 17. *Facies ejus sicut Sol, vestimenta alba sicut nix.* Od głó-
 wy począwszy siwizną obsypáney, lat mający 80. iezli
 nie *pilus boni viri?* Twarz Iego iákó zawsze łaskawym
 aspektem wypogodzona na poddaństwo była, rzucaiąc na
 nich obfitą łask distrybutę, iák Słońce promienie: *disper-*
sit cum Sole manus, ták LILIE w bielszym nád snieg nie-
 skáżytełności obstawáły kolorze, *vestimenta alba sicut nix,*
considerate LILIA. Nad to ieszcze ADAMA tego sam
 Zbáwiciel Chrystus niewinny Bátornek nád złote Runo w
 Fránciszká *Tertij habitus* przybrał do siebie sukienkę na
Gene: 3. Niebieskie gody: *Fecit tunicas pelliceas, quærite primò Re-*
gnum DEI, & considerate LILIA.

Mácaj zátym szczęśliwa wieczność w tey sukience
Osez 11. swoicy nitkę na ADAMIE, *Osez XI in funiculis ADAM*
traham eos. Państwo moie Unia z Bogiem: kosztowna to
 perłá, przez którą żadney złotey w ziemskiej márníści
 przerabiáney, nieprzewiedziesz nici, choćbyś po igłach
Lucz 18. chodził, *facilius est per foramen acus transire Camelum,*
quàm divitem in Regnum DEI, tylko po prostej nici sprá-
 wiedliwego sumnienia *in filo Prædestinationis* Niebá, iák
 kłębka dochodzić trzebá, *in funiculis ADAM, traham eos.*
 Text záłożony exponuiąc S. Bonáwenturá mowi: *Funi-*

culi

culi Adæ, sunt flagella, vincula verò charitatis, sunt DEI
beneficia. Duszo Chrześciánka, grzech każdy iest bicz
 Boży na człowieká, y lubo częstokroć iák nie się zdáie,
 czyli to owe poprzyśiężone obowiązki zrywáć, to skrupu-
 łu rozrywká, trabalne excessa iák dźbło się widzą w Fáry-
 zeuszowych oczách, lecz iák kiedyś na przedaiących w
 Kościele Jerozolimskim surowość Boska, *cum fecisset qua-*
si flagellum de funiculis, ták y z tych nici bicze kręci na iáwne
 excessa, iákó się ośwadcza u Pálmiłty Páńkiego, *semitam*
& funiculum meum investigavi. Funiculi Adæ sunt flagella. **Psal: 138.**
 Dla czego nie sarkay, kiedy cie BOG zácina na popráwę
 życia, iák dziećie swoje, *Quem diligit, hunc castigat;* czyli
 chorobá, lub inšzym smutkiem, niech w reszcie y śmierć sa-
 ma z piálku na życie bicz ukreći, tym bárdziey dobroć
 Boska prágnie duszę obowiazáć sobie, *sunt vincula charita-*
tis, by tylko twe dobre, iákó złączyc się z Bogiem, iák Pá-
 włowe były chęci, *cupio dissolvi & esse cum Christo.* Po-
 daie nam Pán BOG, do tego zbáwiennego terminu różne
 frzódki powołania nášzego, w trybulacyách, w niešťczęściu,
 y afflikeyách po Piotrowemu nas ciągnie iák krętym sznu-
 rem, *ambulabas, quò volueras, nunc autem te cinget alius.* **Joan: 21.**
 Pawłá S. iák powrozem przez gwałt z konia zwałił, zaś J. **Act: 9.**
 W. ADAMA z *Werbna* KASZTELANA całym cnot
 świętych páłmem do siebie prowadził, *in funiculis ADAM*
traham. A że do liberályi nigdy niemiał zwiázanych rák;
 więc: ewiscerowáł się ten Święty Bombix práwie do ostá-
 tniey nitki, przez codzienne iáłmużny na Zákon S. Fráń-
 cišzká, który y tu przy Lwowku fundowác zámyśláł, á-
 by tym mišternieyszy skrzydłáły z ziemi Robaczek, *sum*
vermis non homo, potym łatwiey mógł, przy Seraficznym
 Oycu wdzień Uroczyštości Iego wylecieć do Niebá. Y
 lubo z młodszych lát swoich w publicznych zostawał in-
 teressách, nigdy iednák sumnienia niezáwikłáł, żeby mu
 teráz śmierć mogłá przerznáć páłły, lub Párki życia o-
 fnowe; áby zwináwszy ADAM *Herbowne* LILIE w bu-
 kiet na prezent Bogu z Lábyryntu światá nie trafił po
 nitce do Niebieskiego Raiu. *In funiculis Adam traham.* **Job 3.**

Ubolewa Job nád persekucyá śmierci *contra folium*
quod ventò rapitur, ostendis potentiam, & stipulam siccam
persequeris; że nieprzełomána tá mocarká ledwo w nay-

adma

2.
Coryn:3.

Pfalm:38.

wyższych Domach Honorow zatrząśnie Drzewem, iuz Krolewkie z niego padaia iabłka, wszystkie Honorow Insignia, Marszałkowskie Laski, Biskupie Pastoraly, iak fusz, y oschle galezie leca, nawet *in autumnno mortis*, samo opada liscie, *contra folium quod vento rapitur*, z tym wszystkim tych sil swoich wyrzecz nie mogla na Adamic w Raiu, na ktorym y po moralney smierci utrzymalo sie liscie, *Consuerunt Folia ficus*, & *fecerunt sibi perizomata*. Jesteśmy ztad ludzie rozumne listy według Pawła Świętego: *Epistola vos Christi estis*. w owych swiatá zawieruchách, co nas za ladá duchem intencya noši, choć ná wszystkie wiátry, to *Folium quod vento rapitur*, lecz uwaz pobożna duszo, pierwszy háarakter Chrztu święty ná tobie wypisał, z ktorym iezli chcesz doysć rak Boskich, niech serce nie bedzie *volanti sigillò*, otwarte ná wszystkie licencye, ále zá wczasu w żywą bierz sobie reflexyá zbáwienie, nizeli przy ostatnim peryodzie ná linii życia, *mors ultima linea rerum*, smierć wszystko potrzásnie piaskiem, bádż pod miłosiernych uczynkow datá, *de data misericordie*, ábyś miłą byla oczom Boskim legendá, *ostendis potentiam*. Y ktożby sobie nie życzył, gdy przyidzie ostatni moment zápieczętować życiem, żeby do ciebie Chryste Pánie iak do sygnetu serce przycisnąć, *Pone me ut signaculum super cor*, dla lepszej wagi y waloru do Niebá. Przypisał Symbolistá wycisnioney pieczęci ná liscie, *respondet Imago*, korespondencya to życia J. W. KASZTELANA *respondet imago*, naylepiey sie Obraz Boski wydał ná tym ADAMIE, kiedy przy ostatnim skonaniu w Krucyfix wlepiwlzy oczy, w nich sam Zbáwiciel iak w kryształe sie reprezentował, *respondet Imago*. Zaczynam niech inni ludzie sie mienia iak obrázy iakie, *in imagine pertransit homo*. Wyniesie drugiego Honor, iuz humor tak idzie w ambicyá, że przed nim záwsze z adoracyá iak przed cudownym obrázem klękać trzebá; hypokryzya nieszczerość, y tá swoje fałszywe czyli suche lub pod wodą zmyślone rzuca kolory, dopieroż w niegodziwych myślách owe szpetne imáginacye, iezli nie obrázy Boskie? z ktorych same piekło strážne sobie formuie nászkary. *In imagine pertransit homo*. Dármó zá tym náczás, niegodniku, Godnych Antenatów sobie

sobie ná zaszczyt wystawiašz Portrety, iezli twoie życie w takowych záslugách, y chwalebnych akcyách niebedzie exemplarzem, *probat viri genus, virtutis profapia*, Lecz niech inne sie kopca *fumosa Imagines*. Duszá J. W. ADAMA wyobrazenie Boskie, *faciamus hominem ad imaginem*, tym lepiey sie wydaie: że pod umbrę, ciagnely nad nim wszystkie cnoty swe delincamentá, z samego gruntu iásnieie Prototyp swiatobliwości, *virtus si pingi posset imago foret*. Odstoń tylko kortynę modełtyi Iego, obaczysz w Nim łask Bogá moiego podziwienie, z oczu samych wyczytasz łaskáwość, *Gratiosa Imago*, z całej Fyzognomyi rzetelność, ieszcze do należytey estymácii Skoligowanych naypryncypalniejszych Familii Domow, Krew Purpurowa dosyc wysokich dodała kolorow *haec DOMUS purpureos diffundit honores*; á że w smiertelny proch rozsypało sie ciało, tym więkšej doskonałości z uwielbieniem ręká Boska z bryły ziemi nowego formuie ADAMA ná obraz swoy do Niebieskiego Raiu, według Pawła Świętego: *oportet enim corruptibile hoc, induere incorruptionem, & mortale immortalitatem, in Imagine pertransit homo*.

Zaczynam iezli sytuacya Raiu dla swoiey abundancyi w czterech opływáá rzekách: *egrediebatur Fluvius, qui dividebatur in quatuor Capita*, wylewa sie y to gorzkich łez morze dnia dzisiejszego po zmarłym Oycu Waszym ná was J. W. SUKCESSOROW, z podziałem *in quatuor Capita*: w Was toná w łzách zrenice, w płáczu oczy iak w swoich opływáia korytách. Y iako ná Rayłskimi wodami Gene: 1. Duch Święty sie unosił, *Spiritus Domini ferebatur super aquas*; tak przy solennym kondukcie Ciáła zmarłego KASZTELANA, Tenże Duch Święty, ktory *inspiravit spiraculum vitae Adae*, Wam drogiey krwi potoki rozumne assystuie wody: w žalách Consolator *pro respicio* od Kościoła swego do Bazyliki Iana Chrzciciela, áby tu niby w Jordanie ADAM niewinna duszá ná nowo sie odrodził przez Chrztu, y poświęcaiać łaskę, w kándorze zaś LILIE wolny ingres máia do Niebieskiego Raiu, z upewnienia samego Iana Świętego: *nisi renatus fuerit ex aqua & Spiritu, non intrabit in Regnum Caelorum*.

Trudno zátym tey ogrodzić prawdy, która iest ná iá-wie

S. Ambr:

1. Corin: 15.

Gen: 1.

Joan: 3.

iawie u Proroká Páńskiego: *consolabitur Dominus Sion, & ponet desertum ejus quasi delicias, & solitudinem ejus quasi hortum.* Przyznam się: że po ruinie ozdoba do wzbudowania w Syonie, kiedy się to Dawidowe Miasto z samych obálin w górę dzwiga, według Hebráyskiej werſyi: *Sion Mons Sanctus, in cujus vertice arx constituta, quae vocatur Civitas David;* á powodem tey konsolácii iest cnota Generozya Pánka, *consolabitur Dominus Sion,* kiedy w nieszczęściu rátuje bliźniego, w utrąpieniu go cieſzy, żeby nie zginął, upaść mu nie pozwala, *posuit desertum in delicias,* y iáko bez żołci gołab, który w ostatniej toni oliwną roſzczkę noſi Noemu ná znak miłosierdzia, żeby się z potopu ſálwował ná brzeg, łáskawym Słońce Pánem Niebá, y oraz ſłuży Swiátu; áby fortuna kołkiem w Dom się toczyła, przyſwieca przed wrotámi; ztądci to ſiołká *primi Nuntia veris,* że przez mrozy ódártey Mátcie ziemi kwitnącá wraca Florę, *posuit desertum, quasi delicias, & solitudinem Ejus quasi hortum.* Pole Polskie przez ſátálne czáſy w iákiej nieraz zoſtawáłoſ ruinie, pod pretextem obrony złotey wolnoſci, przez wyuzdáńá licencyá ná dezolacyá Miáſt y Miáſteczek, ná oppreſſyá ubogich ludzi, práwie deſertá lub dzikim názwáć się byłóſ powinno poleni, *posuit desertum.* A że z poczatku wykorzeniona cnota y boiaźń Boſka, w tobie się ználáźlá, pierwsze ziemi przekleſtwa ná cię pádło, *Gen: 3. terra germinabit spinas & tribulos* iż urodzay twoy głóg y ciérńie, dopiero przy Herbownych PAWŁOWSKICH LILIACH, lepsze ná tobie zákwiły czáſy, *Consolabitur Dominus Sion, & ponet desertum quasi delicias.* A czyli nie konsolácia Polſkiemu ſwiátu pierwsza Fámilii wáſzey Roku 1503. z Czech w Woiewodztwie Poznáńſkim implántácia, przez ktorą Horyzont tuteyſzy otrzymał z Auſtryáckiego Polá kwiát Imperyálny *per Pares Galliae* Fráncuzkim Máieſtátom w párágon idący, *Florum Lilia Reges.* Przez obiećie Imienia wáſzego, zá Alexandrá Krolá Polſkiego zdáła się Przeſwietna Máiorýká ſwe áż zá ſwiát rozprzeſtrzeniáć gránice, *nec unus sufficit Orbis,* kiedy wáſza odwagá Krolowi pomogła przy pierwszym wſtepie do uſmierzenia Tátárſkich inkurſyi nád Moldáwá, záſ w Czechách, y w Słáſku do opifańia dzieł Antenatów *de Wer-*

Werbno, niech cały ſwiát się ſádzi, *vix Orbis caperet libros non Orbe minores.* Cieſzyła się Mátká Oyczyzná, gdy iá nietylko przy wprowadzeniu Fámilii Wáſzey do Polſki ná tenczáſ GABRIEL *de Werbno* przez Poſſeſſyá w Rydzynie zwiáſtował Liliá, że od niego *ex magna spei partu* pochodzących J. W. RYDZYNSKICH, Synów Koronnych ná łonie ſwoim piáſtować będzie, ále też że Brát Jego rodzony WOYCIECH *de Werbno* przez poſſeſſyá w Páńtówicách przy Woyciechowym Poráiu *per Lilia mixta Roſis* Polſkiemu Polu, y obdártemu ciérniu, wrodzoná wrocił ozdobe, od ktorego teraz Honor liczy ſweich Purpuratów, w Senácie po Káthedrách wielkiej godnoſci Subiećta, po rożnych ſubſelliách Officyáliſtów, *Candida quae germinas, ostendunt semina Flores.* Miáła Płocká Kátedrá ſobie ná záſzczyt w J. W. PAWŁOWSKIM Kánońiku, Rodzonym Bráćie KASZTELANA ſwego Grácyáná, ma y Poznáńſka pod Piotrowemi kluczámi zbior y depozyt nieoſzácowánych tálentów w J. W. JOZEFIE *de Werbno* PAWŁOWSKIM, Archidyákonie Pſzczewſkim, Generálnym Officyále Poznáńſkim. Y iák kiedyſ Egipt ádorował *vice-Regiam Majestatem* w Jozeſie, ták w Juryſdykcyi Páſterskiej, która cię tylko *unó Regni praecedit Solio,* ordynáryina władza twoiá *Amor po-* Gen: 41.
puli delictumq; Cleri ſłodkim iest Dyecezyi Pánowániem. Piáſtowała Cię Roku 1732. Generálney *vacante Sede* Adminiſtrácii, Biſkupia czułoſć, Archidyákoná iáko oko w głowie: *Archidiaconus est oculus Episcopi;* y ktorą Jozeſowi z reſpektow Fáraóná Honor uczynił inauguracyá, tym ewentem znákomitać rokuie diſtributę, *tulit annulum de manu sua, vestivitq; eum stola byssina,* iż niedoſyć, że przy publiczney *in Alma Universitate Cracoviensi* Promocyi, do twego Doktorſkiego Pierſćcieniá iák *ad Pyrrhi An-* Syllius
nulum wſzyſtkie się ciſnęły Sciencye, *es decus eximium, pulcherrima Gemma Senatus, Lausq; decusq; Toga,* lecz ná ugodnienie záſług twoich, dáłſze czyni nádzicie: że *signata Gratia sub Annulo Piscatoris* w Nominácii Ciebie J. W. Mſci Xięże Prałacie *Flos & Praefulum Gemma* odda Inſułom ná ozdobe, pod Domu twego Purpurę, kwádrujące podbiie fiolety, *vestivit eum stola byssina:* ile do tego Honorowádytu á *THEODORO, idest á Dono DEI,* Pio-

trove klucze akces otworzą: *aperient* Et *nemo erit* qui *claudat*. Aby zaś J. W. ADAM PAWŁOWSKI *omnium Amorum Civis* Et *Civium Amor* straconego był się do-
robił Ráiu, *in sudore vultus vesceris pane*, powstał rodowity Ziemiánin z MATKI TERESSY TARNOWSKIEY od Herbowney Domu Tego Roli, y iáko więc Rożą tę kroiámi obtoczóną *per signa metalli* Honor ográniczył, *in Nobilitatis Principe* w J. W. PIOTRZE TARNOWSKIM Podkomorzym Sochaczewskim, tak potym sámá święta ádorowála ziemiá w J. W. TARNOWSKIM Biskupie w przod Poznánńskim, potym Kuiáwskim, á ná ośátku w samey Prymacyálney godności swá miála obserwę. Ale y to nie *sub Rosa*? że y J. W. KASZTELAN temu Kwiatu dodał purpury przez własne záslugi w Oyczyźnie, przez Rycerkie dzieła ná Wideniskiej, pod Budziákami y Bukowicą zá Krolá JANA III. przeciwko Turkom, *Orbis vivi decus columenq, Senatus, Lechica celsissima gloria Gen-
tis*. Masz y ty Kościele Boży swoię konsolacyą, niby w prawdziwym Syonie w DOMU *de Werbno, consolabitur Dominus Sion*, nie tylko że od niego á *prima planta* fundacyi Kátedrá Wrocławska powstała, ale też wołay ná głos cały Ianie Święty Pátronie tuteyszego Kościoła, ieżli nie przed lat kilku ná tym mieyscu bez ludzi siedziałes iák ná pustyni, *sum vox Clamantis in deserto*. Niech Lew, którym się to Miásto pieczętuje, przelstráżony ogniem Roku 1738. od żalu nád puszcza ryczy, że wszystká Miásta tego ozdoba, obywatelow Fortuná, wperzynę poszła, któż cię pocieszył w tym utrapieniu? kto cię z ruiny wydzwignął; że teraz Prześwietnych Woiewodztw Portem iestes, Fortun Ziemiánow depozytem? ieżli nie Páńska Cnota, dobroczynna ręká zmarłego Páná, *consolabitur Dominus Sion, Et ponet desertum ejus quasi delicias, Et solitudinem quasi hortum Domini*. Miáś przed láty Swiatnico Páńska w Herbownym NIEGOLEWSKICH Grzymále *antemurale Christi-
anitatis*, ná obronę zaś od Herbownego TRAMPCZYNSKICH Topora swá Architekturé, konserwował cię w strukturze ten Topor, który z Kroleń Chrábrym Trzemefzyńskie, Wągrowieckie, Sieciechowkie Opáctwá fundował, y zá nášzey pámięci nowe Collegium Poznánńkie Soc: JESU. przez Przewielebnego X. MARCINA TRAMPCZYNSKIE-

SKIEGO Prowincyała y Rektora, á *fundamentis* záłożył. Ten Topor: który z Fámilii Toporczyków zá LUDWIKA, y STEFANA Krolow Polskich, swobody Oyczyzny bro-
nił, *in Securi hac, securitas*. Ten Topor: który zá pánowania ZYGMUNTA Trzeciego ow ledwo ugászony Konfederacyi płomień, y záięty Rokozu pożar, mężnie ugásił, y mądrze utłumił. Ten Topor: który od Ciebie Win-
nico Chrystusowa bez zbáwiennego fruktu wyschłe Here-tyckie wilki *zelo pietatis* obcinál, ná wieczny ogień, áby zászczepioná Religia, Święte Boże Drzewko tym le-
piey rośło, *circumcisa triumphat, consolabitur Dominus Sion, Et ponet desertum in delicias*, ále y z munificencyi J. W. KASZTELANA Kollatora tuteysza Bázyliko Święta u-
tráconá odebráś ozdobe, przez wystáwienie wież, przez reparacyą murow ogniem rozpalonych, przez znaczne ex-
pensa ná kosztowne apparáty. Głósi Dzwon wielki Roku przelstego przelany swego Fundatora, lepsza całego Miá-
sta reformá ná oko pokázuie: że teraz w nim od ADAMA iák w Ráiu mieszkać z lego promocyi, y świętych przy-
kładow kwitnie dewocyá w sercach pobożnych, w całej To-
my rozwinioná Centuryá, przez Literáckie Nabożeństwo, ktorego, tu będąc: nigdy nieomieszkál, *posuit desertum, quasi delicias, Et solitudinem quasi hortum Domini*. Y
lubo ná ośátku podeszły w leciech, życie prywatne pro-
wádził, nigdy iedná pobożność, Páńska ozdoba, y w ciężkiey chorobie konsolacyá utáic się niemogła, *consolabitur Dominus Sion*, y dla tego umiera w samę Rożancowá Nie-
dziele, *Sion tumultus*: áby iákó Mátká Przenayświetsza iest zámkniętym Ogrodem, *Hortus conclusus MARIA*, tak przy Iey Protekcyi, ADAMA nie puśta była Dusza, przy Herbownych LILIACH do kwátery szczęśliwey wieczno-
ści *posuit desertum quasi delicias, Et solitudinem ejus quasi hortum Domini*.

Ják Lud Izráelski przez puszcza zá Pánem márszał-
kuiącym w kolumnie, doszedł obiecáney ziemi, *per viam* Exod: 13.
*deserti praecebat eos in columna nubis per diem: in colum-
na ignis per noctem*, tym Olbrzymim krokiem z cnoty w
cnotę postępował sobie J. W. KASZTELAN, Herbowná ná Helmie przy Liliách KOLUMNĄ, *praecebat Do-
minus in columna nubis, in columna ignis*. Niżeli zaś
E przez

przez aplikacya do tey mety przyide, wprzód piekny wzor do naśladowania z tey wycytam kolumny do uwagi: że y Nayaśnieysze światá splendory w alternacie tylko z umbrą w zámian idą, *in columna ignis, in columna nubis*, precz zą tym fummy, które owe często *ab Illustribus Ceris* w głowę nam idąc, nádymaia niepotrzebnie y nikną z nami iák dym, *defecerunt sicut fumus dies mei*. Proszę ztąd Pánstwo moie, iák też dym ginie? oto rodzi się nayprzed z prześwieznego Oycá, ten wyrodny potomek z ognia, nim się podnieście, zapłacie nán nie ieden, náchyli się ku ziemi nieieden, gdzie się tá *virgula fumi* Pán Dym z dymkiem do gory wáli, ále im będzie wyżej, tym zguby bliżej *sicut fumus dies nostri, quibus augere, minui: crescere, deficere: ascendere vanescere est*. Tymci się doczesna pompá, dymy y dumá kończy peryodem, z temi prędko spłyniemi ná Mauzoleách nášzych świecami, ostatni raz rozświeci, dogore y zgásnie iásność wászá, swąd tylko po sobie zostawiwszy. Honory są iák Fenomená, álbo też pioruny, krorych wszytka appárencya w ućieczce. *Præcedebat Dominus in columna ignis, in columna nubis*. Jezli zaś chcesz przy Páńskich Prograssách Przełożony poddanego, Wodzu żołnierzá, Pásterzu owieczkę *per viam deserti*, przez przykre drogi y wycieczki prowadzić do dobrego, trzebá być wprzód w tych przykrościach przewodnikiem do tego, *præcedebat Dominus*. Y ztądci to słodkie Szczepanowi kámiennie, ná których klęczał, iák kleynoty do korony *lapides ipsi dulces fuerant*, że niewidział w próżnościách siedzącego Chrystusa *video IESUM stantem*. Twardo ná kámieniu zasypia Jakub: bo mu sen smáczny, kiedy sam

Akt: 7. BOG ná drábinie iák ná twardey opiera się skále, *vidi Dominum innixum scalæ: præcedebat Dominus*, lecz y w tym

Gen: 38. widzieć trzebá: iák temperować humor; w rządách nie ząwśze z gniewu palić *in columna ignis*, częsem też z obłoczku skropić, ták zągrzać y doiać do żywego, áby też ochłodzić *in columna nubis*; nieząwśze wyswiecać, wydawać, częsem też dysymulować, obłokiem protekcyi przykryć, náwet y z sámych błyskawic nie ząwśze pioruny lecą, częstokroć iásnienie prognostryk pogodá, y owšem czym więkfsza chmurá tym mnieysze deszcze. Instrukcyá nam do tego

Bernar: czyni Święta Bernárdá náuká, *discite, subditorum Pa-*

tres

eres esse debere quàm Dominos, studete magis amari, quàm metui. Dla czego *Exodi 3.* lubo się BOG ząpalił w ognistym krzákú ná exkuzy Moyżeszowe od áblegacyi do Fáráoná, lecz bez gniewu, *videbat: quòd rubus arderet, & non combureretur*. Tylko Moyżeszowi dał ná intendę, y objaśnił: że z Pánem ząwśze ostrożnie, iák z ogniem trzebá postępować, *non appropies*. Y w tey figurze zdanie iáskáwości Páńkiey Augustyná Świętego, *lex statim vindicare non venerat, sed prius ostendere, idèd ignis rubum non combussit*. Niech zą tym inne Gieńiusze swe máia pássye, które się *ad popularem auram*, iák trzciny chwicia, *sicut arundo, quæ agitatur à ventos*. Co ánimusz J. W. KASZTELANA Biechowskiego w tych áwánturách *in ratione status*, niewzruszony obstawiał przy Dostoieństwie Máiestatu, *pro fide lege & Rege* wierny Senator, ná wálnych Seymách, Konwokacyách, Seymikách przy cáłości práwá, wolności Oyczyzny, niewzruszony Filár; kościołowi Bóżemu fundámentálna podporá, y choć który chciał iászczurczego sercá ząpámiętały Syn Oyczyzny, ná zgubę oczywistá przez nocne poszepty potáiemne nádrabiác práktyki, dociekl fákcye z przezorności, rzetelność wszytko odkryłá ná oko, stał y w dzień *sub libero Jove pro bono Publico*, áni go w tym ná ruinę Páństwá y krolestwá burzliwe od pułnocy Akwilony nákłócić niemogły. *Præcedebat Dominus in columna nubis, per diem, in columna ignis per noctem*. Dla tego y Pán ten nietylko *in sano consilio* miał swoje sekwito w publicznych obrádách, ále y ná tym światá Polkiego *kolossie*, nie iák Niebo ná Atláncie z Prześwietney Kolligacyi naywyższe polegáia Domy, *Regia Solis ades, sublimib; alta columnis*. Y któż cie *de Werbno* wspaniałości doięże? *Trabeata Domus* w Nayaśnieyszych, Jáśnie Wielmożnych, LESZCZYNSKICH, SZEMBEKACH, RADOMICKICH, RYDZYNSKICH, OPALINSKICH, SZOŁDRSKICH, GOZDZKICH, MYCIELSKICH, ZEBRZYDOWSKICH, KOZMINSKICH, SAPIEHOW, TARŁOW, PONINSKICH, DZIAŁYNSKICH, DAMBSKICH, CIELECKICH, MOSZCZENSKICH, BIELINSKICH, GARCZYNSKICH, CZAPSKICH, SWIĘCICKICH, WALKNOWSKICH, CZARNKOWSKICH, TARNAWSKICH, PACANO-

E 2

WSKICH,

WSKICH, TRAPCZYNSKICH, GRUDZINSKICH,
GRZYMULTOWSKICH, STADNICKICH, TWAR-
DOWSKICH, ZAKRZEWSKICH, SZCZANIECKICH.
Sam zaś Jásnie Wielmożny KASZTELAN gdy śmierć
utknionym w Herbowney Kolumnie zostół grotem, *ubi*
est mors stimulus tuus, tych wielkich Imion sobie iest zbá-
wienną metą y celem szczęśliwey wieczności, kiedy po
przyięciu ośtátniego Wiátyku do tey obiecáney Ziemi,
nie ináczey, tylko wstęp zámknął oczy ku Niebu, *praece-*
debat Dominus in Columna.

Więc kiedy już J. W. KASZTELAN ADAM
COMES de Werbno z tego kráiu przeniół się do Nie-
bieskiego Ráiu, mnie przy terminálney kolumnie swoiey
stánać w mowie każe *non plus ultra*, z powinna od niego
wáletá. Zegná cię zá tym Nayiásnieysza bo *Electorum de*
Sanguine Regum, Jásnie Oświecona *de linea Principium*,
Jásnie Wielmożna *in Honorum Subselijs, de Curulibus Se-*
natorum audyencyo. Dzwiga nayprzód wierny Senator
z tey Truny głowę swoię *in adoream Majestatis*, do poca-
łowania Ręki Królewskiej, áby Nayiásnieyszy Krolu Pá-
nie Miłóściwy przy długoletnym pánowaniu twe Herbo-
wne oręża ná Krzyż złożone, zá Błogóśławieństwem Bo-
żkim w tych zámáchách odsiecz dáły nieprzyiáznym insul-
tom, ná obronę Páństwa y Królestwá, zá twoim Oycow-
wskim stárániem o cáłość Religii, Práwá y Wolności. *Min-*
istrabit fulmina Jovi Orzeł Polski ná pogromienie nie-
przyiációł koronnych, áby się tym pewniey wscissyách
rodziła unia. Mam w Dobroci twoiey nádzicie *per Quem*
Reges regnant, że ná pokorne y nie ustánné suppliki ná-
sze, ná publiczne cáłego Chrześciáństwa poglądájąc vo-
ta, *dies super dies Regis adijcies, Et annos ejus in diem ge-*
nerationis Et generationis.

Zegna wśzystek Jásnie Oświecony Jásnie Wielmożny
Senát, á osobliwie odzywa się z náleżytą rekognicyą do
Ciebie Pálterzu Dyecezyi Jásnie Oświecony Mći XIAZE
BISKUPIE, Poznáński Pánie y Dobrodzieciu. Dziękuję:
że przez dzisieyszą Mszy Świętey kómmunią Duszę iego
uczyniłeś *ovem pascuae* sámeego Niebá, y tym pewniey
affektu Pálterckiego *Cant: 2. Dilectus mihi Et ego illi qui*
pascitur inter Lilia, kiedy wyniesiona Ręká Káwałerá Za-
szczytu

szczytu twego wraz z twoią przy elewácii ADAMOWI
rum y ingres pozwoliłá przy LILIACH do Ráiu ná kwá-
terę szczęśliwey wieczności. Więc iáko z J.O. Fámilií *in ze-*
lo Kościół Boży od wieków, Koroná ná obronę liczy *sagò to-*
gąq Viros, ták w nádgródę podiętey fátýgi, życzy: niech
kurs POGONI, ná ktorey Honor Królewská idąc droga
Imperij frena tenendo, ex Summo Kátedry Poznáńskiej *ad*
Petri Sedem dąży do Nayswiętszey Eminencyi, *Et occur-*
sus ejus usq; ad summum ejus. Dziękuję y wám z szczercey
przyiáznii J. W. WOIEWODO Inowłóckánski GENE-
RALE Wielko Polski J. W. STEFANIE GARCZYN-
SKI KASZTELANIE Kálski, *quoniam eandem gratiam*
quam praeberatis vivo, servastis mortuo. Wiem: że Her-
bowná SZOLDRSKICH Náwá, *ex alto sanguinis Ery-*
threo roskołatána zálem, obfitych łez wylanych powo-
dźiá tu stánelá, lecz iáko w Tobie J.W. WOIEWODO,
nie ráz w ośtátney toni *Reipublicae Classis* Port zbáwien-
ny uznáłá, ták *pro navali* życzyć *Coroná*.

Pergas per scopulos remis velisq; secundis.
Quae columen Patriae praesidiumq; vehis.
Ná Herbownym GARCZYNSKICH Zodyáku zerwá-
ne kátaráky nie innym wypogádza życziwości áspe-
ktem, tylko iák *in Polo* Polskiego Niebá z urodzonym
splendorem niezliczone iáśnieciá Subiektá *numera stellas*,
si potes: ná wálnych Seymách, publicznych Rádách *lumen*
ad revelationem gentium, przy dostoięństwie Nayiásniey-
szego Máiestátu, Wiáry, y Wolności *Fixa sidera*, ták Her-
bowne Luminarze, ktorými tu kredensowały ferworem do
zbáwiennego Duszy zmárłego KASZTELANA swiátlá,
Lumina plena nitent, Niech sercu twemu, J. W. KA-
SZTELANIE Kálski prawdziwą będą póciechá z po-
winná Imienia ádorácii, *videbis Solem, Lunam, Et Stellas*
adorare Te.

Zegna y Ciebie J. W. Mći Xięże JOZEFIE
PAWŁOWSKI ARCHIDYAKONIE Pszczemski OFI-
CYALE *Generálny* Poznáński, *Paterni Pars intima Cordis*,
zegna Cie nád podziw Oycowskiey miłóści, gdyż y w To-
bie kompálsya nád śmierciá nayukocháńszego O Y C A
Twego nád mensurę poszłá. Wyznáie zbáwienne spezy,
Duszy obfite supplementá, że procz wiátyku przez nie-

zliczone Święte Ofiary, więcę iák Józef z Egiptu Stá-
rozakonnego Jáku bá, bo Anielskim poślikowałś go Chle-
bem, więcę y to ná Ciebie Oycowkie zlewa błogostáwień-
stwo, ábyś JOZEFIE przy twoich LILIACH był *accre-*
scens: benedicat te Deus de rore Cali & de pinguedine ter-
re. Gen: 27. Niech wszystkie Lásk BOGA moiego ná Cię spływa-
ią Influcyę. Y iák prędko w Ręku twoich wyrosnie Lilia
w Biskupi Pástorat, lub w Arcy-Biskupie Krzyże, gdy ser-
ce swoje zá pierwszą Bázylikę konsekrować będzieś, *Cor*
templum Spiritus Sancti, do tego Ceremoniału sypie z tey
Truny popiół, ábyś te ná nim rysował z Synowskiego áffe-
ktu háráktery, iák kiedyś *Ferdynánd Cesarz* ná popiołách
zmártego Oycá.

Hic spectate meam Patris de pulvere vitam,
Vita licet pereat, non perit alioq. amor.

Tymże Oycowskim áffektem do Ciebie się odzywá J.
W. ELZBIETO z Páwłowskich BIELINSKA KASZTE-
LANOWA Lędzka, choć w umárłym cieie, żyie Oy-
cowska życzliwość, gdyż przenikające zále wżách y Iego
dochodzą Duszy, *& intraverunt aque usq. ad animam.*
Párentniá wraz z Tobá Rodzone Siostry Wielebne w Bogu,
AGNESZKA y KAROLINA PAWŁOWSKIE stárożytno-
ści obyczáiem przy Oycowskim Mauzoleum w Herbownych
LILIACH, *Manibus date lilia plenis*, w których iáko *suus*
facris decor, Religioni vigor, ták żebyście LILIE nieśchły
od zálu, Oycowskim was odwilzá Błogostáwieństwem, *Flo-*
rete flores, quasi Lilium, & date odorem, frondete in gra-
tiam & benedicite Dominum in operibus. Kwitnyście LI-

Ecclesi: 39. LIE, iák Liliom przyzwoito, rozwiaycie się w láskę
Boską y u ludzi. Nicwátpię że złożony ná tym kátá-
fálku J. W. KASZTELAN, y serce Wnuków swych z
Domu BIELINSKICH, Krzyżem záległo, których że Fi-
gurá *Par nulla dolori*, więcę: niech Krzyż Prozápii wálzey
od dálzzych Was absolwue záłów, á Herbowny Xieźyc
w poprzyśiężonych sobie splendorách bez wszelkicy dni
krzyżowych niech iáśniecie eklipfacyi:

Sint sine nube dies, Crux fulget ab axe serena.

Jezli záś kiedy *lacryma pondera vocis habent*, dopie-
ro choćby ná kámién wáżyć grobowy, cięży záł po zmár-
łym Oycu ná swoje wáge u Ciebie J. W. MCI Pánie

MI-

MICHAŁE PAWŁOWSKI KASZTELANICU Bie-
chowski, y gdy iuż strapionego sercá zá Boskim wyrokiem
niemoże być dálze *solatium*, zostáwuieć *charum pignus a-*
moris Oycowką Benedykcyą *in dulce levamen*, y záł
twoy naybliższą tę niech odbierá poćiechę: áby w Tobie
Wielmożny Pánie *Liliet WERBNO, ex nexu sanguinis*
przy Herbownych zostáiac GOZDZKICH Rożách, kto-
ry zászczyt z Antenatów *Nomina & Imperium desert*
meritumq. Corona, purpurat ab ostro, wteyże społeczney
godności, *ducas felices mellifluosq. dies.* Nieday podnie-
sioney Domu Wálzego stáwie upadác, áni się Iey kurczyć,
sed famam extendito factis, żyi w reputacyi Oycowskim
Trybem, którym, Trybunałom, Woiewództwom, &c.
splendoru dodawał:

Vincas fortunam, paribus Patrem ausibus æqua.

Cáluieć obumárłemi ulsty Iedyna po Rodzicach Nay-
ukochańszych pozostała Relikwio, *Os de Ossibus W.*
MCiá Páni NEPOMUCENO z Páwłowskich GARCZYN-
SKA PODCZASZYNA *Wschowska*, wie: że z śmierci
Nayukochańszego Dziádá Twego, nie tylko serce Twoie,
ciężko zránione lecz y ná Fránciszkowym záł swoje wy-
piętnował blizny, ná iedne *Crucifige.* Wielmożny MCI
Pánie PODCZASZY Márszałkowska Láská Twojá *cum*
plausu Prześwietnych Woiewództw, ná terázniejszy
Antekomicyalnym podniesioná Seymiku, práwdźiwie po-
deszłych lát Iego podpora, y sercá konsolacyą była, *Vir-Psalms: 22.*
ga tua & baculus tuus, ipsa me consolata sunt, rokował
sobie z niey iák z Aaránowey rozgi *fructus Honoris &*
Honestatis, że záś ubliżony śmierciá do powitánia ciebie
z konferowánym á *Majestate* Urzędem, więcę tá przychyl-
nością do twego Horyzontu z samego Niebá záciaga suk-
cessa.

Inclita Progenies exornes luce Priores.

Zegna Cię Jáśnie Wielmożna SWIECICKICH Pro-
zápio, y iáko więcę Herbownemu *Jastrzębcowi* Twemu *in*
Primogenito w Nayukochańszym Synie swoim *Cor primum*
vivens oddał, ták y *ultimum moriens* życzliwe składa chę-
ci: że záś kleynotu twego Prerogatywa, dolátywác y do-
chodzić *pede inoffenso* honorow, záczym *prosperè procede*
& regna, áby iáko kleynot Domu Wálzego w Jáśnie

F2

Wiel-

Wielmożnym MIKOŁAJU SWIECICKIM Podkomorzym
J.K. MCi Stároście Uyskim Krolewkie piastuie Berło, quem
à primo limine vitæ, Nutrix Aula fovet, niech Fámilia
Wászę w Honor y reputacyą wyżey a wyżey ná skrzy-
dłach swoich, bonis avibus gorny wynieście Jásłrzę-
biec.

Sat Celer Accipiter fit Phæbi Nuntius ales.

Ovidius
Isaia 49.
Dziękuję Jasnie Wielmożny MCi Panie PODKO-
MORZY Wschowski, że idąc linią skolligowanych
Domow przez Rádomickie Pole, duktem życzliwo-
ści stanąłeś ad angularem lapidem grobowcá zmarłego
KASZTELANA. Y lubo już się przeniósł ná infze swiá-
tá gránice, iednak wyteżonym żalem w strzelistych do
BOGA áffektách zá sobą stawia ferce zá Cel y metę.
Aże Prześwieтна Prozápia DZIAŁYNSKICH, ná ube-
spiczenie Oycyzny *Gens Campis & tuta sagittis* Po-
gończyk, máiąc w złotym pierścieniu sobie záślubioną
Fortunę, godność Twoię Jasnie Wiemożny MCi Panie
PODKOMORZY, honor rychtuie ná zászczyt potom-
nym wiekom, iák Isaiazową strzałę; *posuit ut sagittam
electam, & dixit: in Te gloriabor.*

Po ostatniey wálecie ogląda się ná Was cognata acies
utriusq; Domus ná leżące Fámilie, káżdą iskierkę życzli-
wego áffektu wászego z niezgásłej obligacyi w tym kon-
serwuje popiele, życząc: áby w wszelkim powodzeniu
wam łáskawe przyświecały Niebá, *crescite titulis, cre-
scite meritís, alios donec repleatis orbes fama radiís, fa-
cibus laudum, fascibus Honorum, & gentis vestræ fama
perennis eat.*

Już tedy pożegnawszy się z swiátem zawitał do Nie-
bieskiego Ráiu Jasnie Wielmożny ADAM de Werbno
KASZTELAN Biechowski, nam ná wzor, że wszystkich
nas czeka tá wieczność *metamorphosis*. Páństwo moje,
kiedy z Páńskich Páłacow, z ugiblowanych gábinetow
rumácyą przyidzie uczynić do grobu, nád którym y
naywyższym Fámiliom w nádgrobkách y Epitáfách śmierć
D.O.M. y kwátęre zápisuie ná wieczny pokoy, *sepulchrum
Domus illorum est.* Dla czego Ziemianie w gościnne tyl-
ko ná swiát idziemy, z powrotem do Niebieskiey Oy-
czyzny według Grzegorza S. *Regio quippe nostra Paradi-
sus est,*

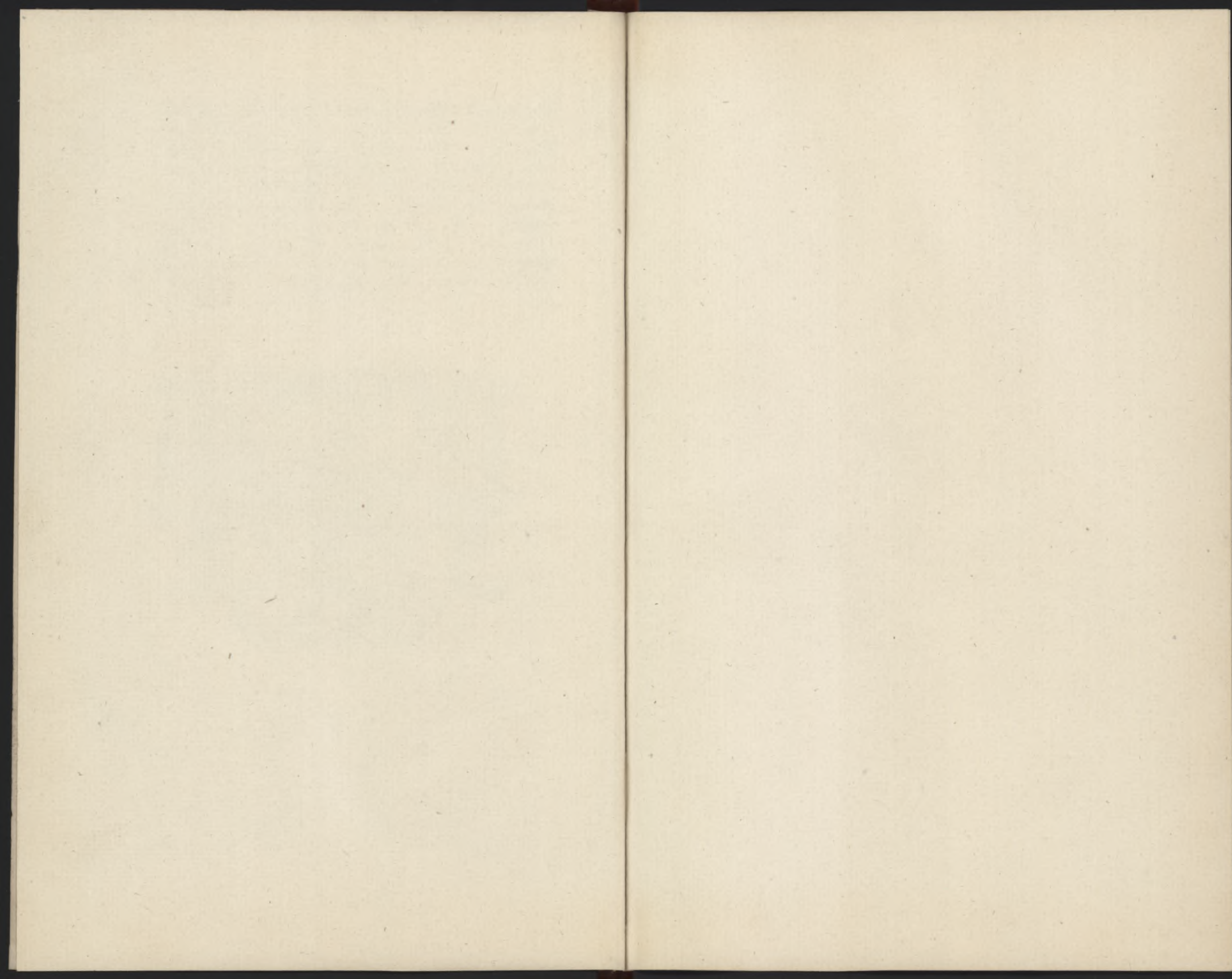
S. Aug:

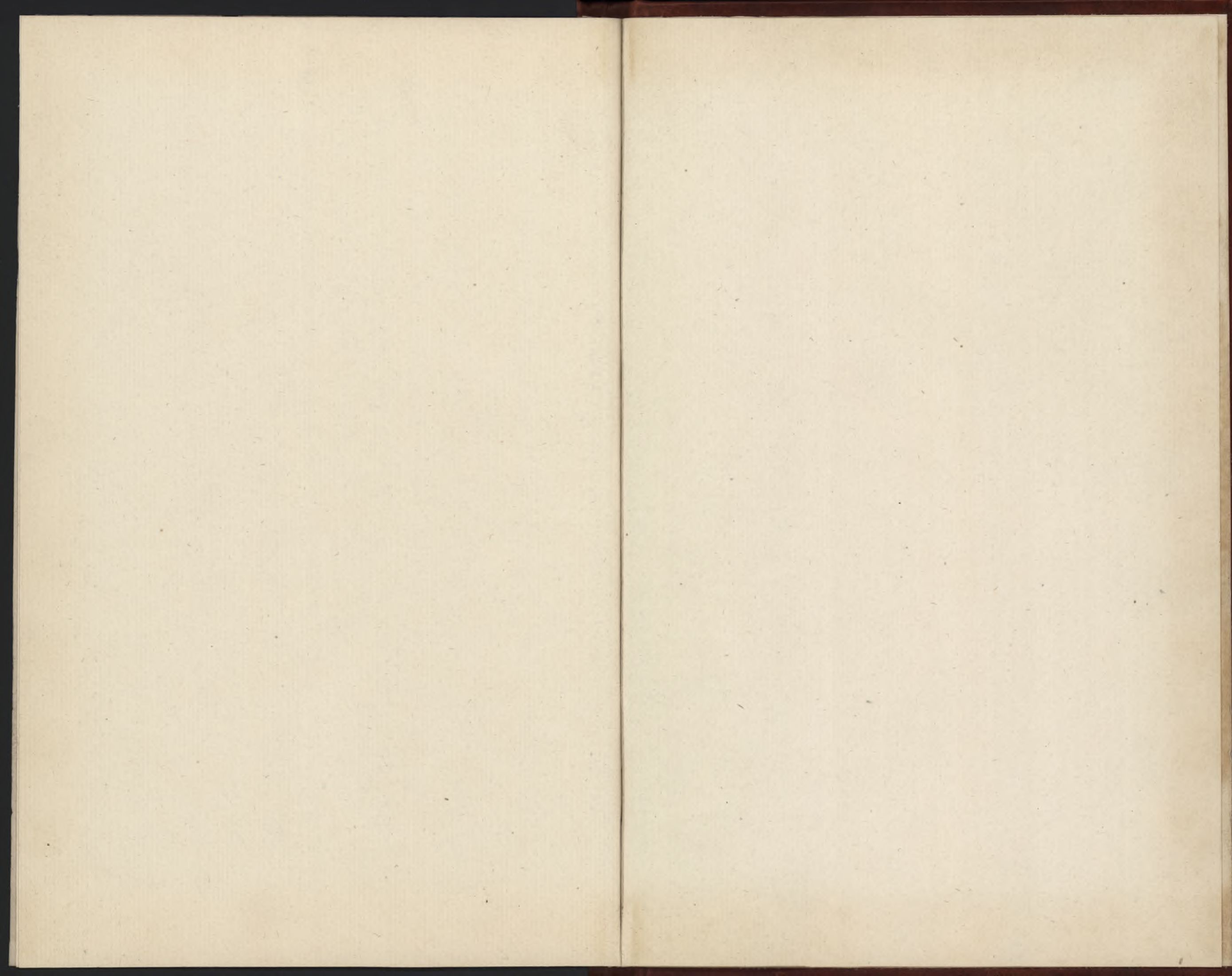
*sus est, & qui à Paradisi gaudijs per delectamenta di-
fcessimus, ad hæc per lamenta revocamur.* Lecz inszym
do tego się náleży wrócić Ráiu gościncem: wyprowá-
dziłá nás z niego lubieźność y ámbicyá w pole, *eritis
sicut Dñ, ná iedne wygnanie, à Paradisi gaudijs per-
delectamenta difcessimus,* ale ná odzyskanie iego possef-
fyi przez pokorę, áfflikcyą, przez choroby, przez žal
ferdeczny zá grzechy przez doskonałość Chrześciań-
skiego życia, iák bitą lub krzyżową drogą przysć mo-
żemy, *per lamenta revocamur.* Zbáwienne Pawła Świę-
tego záchwycenie do trzeciego Niebá, do Ráiu wie-
czney chwały, *raptus est ad Paradisum & audivit ver-
ba arcana,* y áby w rewelacyách tájemnic Boskich
się niewynióst, krotko go trzymały umartwienia, *ter
virgis cæsus.* Szczęśliwe lkonanie Dysmy Świętego, że
obok wisząc przy Zbáwicielu, do niego się sercem ná-
wrócił, áż z Świętych uł Iego *instantaneè* łáskawą o-
trzymał intromissyą do Niebieskiego Ráiu: *hodie me-
cum eris in Paradiso.* 4ti Regum Cap. 2. z tryumfem
wyjeżdża Eliáš Prorok z tego swiátá do Ráiu, któremu
że sama swiátobliwość do tych odległych przodków
kraioy, sám sobie zbáwienną stál się pocztą *Currus Isra-
el, & auriga ejus,* y żeby się bez obciążeniá iák ná-
przedcy był dostał do tey požádáney Oycyzny, wszystko
rezygnuie swiátu, ná ostatek ná dokument Oycowskiego
áffektu; ku Elizeuszowi y płászcz z podziałem cáley su-
kcesyi mu zostáwuie, *levavit Eliseus pallium Eliæ, quod
ceciderat* nád to w życzliwym sercu doskonálsze gruntu-
iác życie, przy Jordánie: wlásnego náń wlał ducha, ob-
secro ut fiat in me duplex Spiritus tuus, qui respondit,
erit quod petisti. Náder szczęśliwy grob Adáma Pro-
toplásty narodu ludzkiego ná gorze Kálwáryi, we-
dług Augustyná Świętego y innych Kościółá Bożego
Doktorow, że go Krzyż Chrystusow y Krew Iego Prze-
nayświętsza poświęciłá, y śmierci drzwi otworzyłá do
żywotá wiecznego, *antiquorum relatione refertur, quod A-
dam primus homo in ipso loco ubi Crux fixa fuerat, ali-
quando sepultus, & ideo Calvarie locum dictum esse, quia
caput humani generis ibi dicitur esse sepultum, ut ibi
Eus sui Medicus*

Wi 'zierny

kátáálku CHRYSTE PANIE pod twemi Nogami zło-
żoną kálwaryą z ADAMA, który w wszelkich choro-
bách przez cierpliwość y pobożne ákty Ciebie szukał
Medyká, *ut ibi erectus sit Medicus, ubi jacebat agro-*
tus, záczyń iáko Dufzy iego przez serdeczne westchnie-
nia przy Herbownych LILIACH *de Werbno* zyczemy
y winzuiemy kwátery szczęśliwey wieczności, ták Miło-
ści BOGA moiego gdy nas śmierć z nog zwáli z prze-
padkiem doczesnego życia, day nam powstáć do wieczney
chwały, *Gloria quasi Flos agri cecidit, quia Spiritus Domi-*
ni sufflavit in eo. Amen.

ST. WILCZEK
FECIT

"STARODRUK"
KRAKÓW
1975

